

Ηλία Βουλγαράκη

**ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΠΑΡΑΜΥΘΙ σε τρεις παραλλαγές
ή η αξιοπρέπεια του ανθρώπου και η αναξιοπρέπεια του Θεού**

παραλλαγή πρώτη: Μια αναξιοπρεπή Τριάδα

Μια φορά και κάθε καιρό είναι ο Θεός. Από κάποτε είναι και οι άνθρωποι. Οι αναφορές όμως που έρχονται από τη γη για την κατάσταση των ανθρώπων όλο και χειροτερεύουν. Το ανθρώπινο γένος πάει από το κακό στο χειρότερο, παρ' όλες τις προσπάθειες του Θεού με τους διάφορους αντιπροσώπους που από καιρό σε καιρό στέλνει για να τους συνεφέρει.

Μπροστά στην έκρυθμη αυτή κατάσταση η Αγία Τριάδα συνεδριάζει. Αποφασίζει ν' ακούσει και τις απόψεις των ανθρώπων πάνω στο θέμα και να συζητήσει προτάσεις τους για την αντιμετώπιση του αδιεξόδου.

Σε λίγες μέρες φθάνει ως εκπρόσωπος της ανθρωπότητας μια διακεκριμένη προσωπικότητα, ένας σοφός Σύμβουλος του Αυτοκράτορα που διατηρούσε μεγάλο κύρος ανάμεσα στους ανθρώπους. Κολακευμένος από την προτίμηση δεν άργησε να πάρει θάρρος και να διατυπώσει τις απόψεις του για τη λύση του προβλήματος.

-Προτείνω να ληφθούν δραστικά μέτρα.

-Σαν ποια;

-Να σταλούν άγγελοι με πύρινες ρομφαίες για να συνετίσουν τους ανθρώπους.

-Μα τότε πού πάει η ελευθερία τους;

-Μπροστά στο καλό που θα γίνει, δε βλάπτει να τη στερηθούν προσωρινά.

-Μα καλό δίχως ελευθερία μπορεί να είναι καλό;

Ο σεβαστός Σύμβουλος πέφτει σε κάποια αμηχανία. Κι αναδιπλώνεται, θέλει να φανεί αρεστός και προτείνει αυτό που υποπεύεται ότι θ' αρέσει στο Θεό.

-Να σταλούν εκπρόσωποί σας για να τους συμβουλέψουν.

-Μα το μέτρο αυτό δοκιμάστηκε επανειλημμένα και απέτυχε.

Ο σεβαστός Σύμβουλος μπερδεύεται πάλι. Ωστόσο μια νέα ιδέα φωτίζει το μυαλό του.

-Να χορηγήσετε γενική αμνηστία. Να βγείτε στον εξώστη του Ουρανού και ν' ανακοινώσετε στους ανθρώπους ότι τους συγχωρείτε για την προσβολή που σας έκαναν και διαγράφετε τις αμαρτίες τους!

-Δεν μπορώ να το κάνω γιατί δεν αισθάνομαι θιγμένος από τα έργα τους. Αλλά κι αν έδινα γενική αμνηστία, όπως προτείνεις, θα τους ωφελούνσε; Πιστεύω πως όχι. Το πρόβλημα δεν είναι ν' αποκαταστήσω τη σχέση μου με τους ανθρώπους. Ποτέ, άλλωστε, αυτή δε χάλασε. Αλλά ν' αποκαταστήσουν οι ίδιοι τη σχέση τους με τον εαυτό τους. Στην περίπτωση, όμως, αυτή δεν έχουν τόσο αξία τα γενικά μέτρα που έρχονται απ' έξω, όσο η αλλαγή των ανθρώπων που γίνεται μέσα τους, η σωστή επανατοποθέτηση του καθενός απέναντι στον ίδιο του τον εαυτό.

Ο Σύμβουλος τα 'χασε πλέον οριστικά. Και τότε σκέφτηκε να εφαρμόσει την παλιά, δοκιμασμένη τακτική του, που χρησιμοποιούσε σε δύσκολες στιγμές.

-Εσείς τι λέτε; Ρώτησε με προσποιητή αφέλεια.

-Λέω να στείλω το Γιό μου στη γη.

-Απαράδεκτο! του ξέφυγε η λέξη αυθόρμητα. Ταυτόχρονα όμως ένιωσε ότι φέρθηκε με απρέπεια. Σπεύδει να διορθώσει το πράγμα.

-Ίσως, ήταν κάπως βιαστική η κρίση μου. Μάλλον δεν έχω αντίρρηση. Αλλά θα πρέπει να παρουσιαστεί με την ανάλογη εμφάνιση που επιβάλλει η θέση του.

-Δηλαδή, ποια;

-Ε, να! Να περιβληθεί, ας πούμε, μ' ένα αστρικό σώμα και να συνοδεύεται από μια στρατιά αγγέλων.

-Δε θα εκβιάσει, όμως, έτσι τις ανθρώπινες συνειδήσεις;

Πάλι τα ίδια, σκέφθηκε ο Σύμβουλος με κάποιο εκνευρισμό. Έτσι ξαναγύρισε στη γνωστή του τακτική.

-Εσείς πώς βλέπετε αυτή την αποστολή;

-Σκέφτομαι να γίνει άνθρωπος!

Αστροπελέκι!

-Τι είπατε; Άνθρωπος; Μα αυτό είναι εντελώς ασυμβίβαστο με την αξία του. Δεν κρατήθηκε. Είναι αναξιοπρεπές. Και πάλι δεν κρατήθηκε. Πώς το σκεφτήκατε αυτό;

-Λέγοντας να γίνει άνθρωπος, δεν εννοώ να εμφανιστεί ως άνθρωπος, αλλά να υπάρξει άνθρωπος, να γεννηθεί από μια θνητή γυναίκα.

Μήπως με περιπαίζει; Σκέφτηκε φανερά ενοχλημένος ο καλός μας Σύμβουλος. Μήπως το κάνει για να ελέγξει τη νοημοσύνη μου;

-Δεν μπορώ να παρακολουθήσω τη σκέψη σας, είπε με θιγμένη αξιοπρέπεια. Εννοείτε να περάσει από τη διαδικασία της ενδομήτριας ζωής, της γέννας, από την ασήμαντη βρεφική ηλικία από... Σταμάτησε από φρίκη. Τον συνέφερε κάπως η σκέψη πως ο Θεός πιθανόν να τον κοροϊδεύει. Τον κοιτάζει εξεταστικά με μια ματιά γεμάτη σημασία. Θα 'θελε τουλάχιστον να μην πέσει η υπόληψή του.

Ο Θεός ένιωσε την κατάσταση του ανθρώπου. Ήταν κι αυτός όπως όλοι οι άλλοι. Αποκλεισμένος στο δικό του κόσμο. Ένας υπηρέτης που φρόντιζε μόνο «τα του Καίσαρος». Ωστόσο συνέχισε να του ξεδιπλώνει τη σκέψη του.

-Νομίζω ότι σωστά με καταλάβατε. Λέω να γεννηθεί από μια θνητή γυναίκα και μάλιστα να μη γεννηθεί στην Πρωτεύουσα, ούτε στα Ανάκτορα, αλλά σε μια ασήμαντη πόλη, στη Βηθλεέμ, ας πούμε, μέσα σ' ένα σταύλο!

Το πράγμα είχε παραγίνει για το Σύμβουλο. Ένιωσε ότι τον περιπαίζουν. Αν προσπαθούσε τουλάχιστον να περισώσει το κύρος του!... Πήρε το πιο σοβαρό του ύφος και είπε:

-Επιθυμώ εξ ονόματος μου και εξ ονόματος όλων των ανθρώπων να δηλώσω ότι διαφωνώ με την πρότασή σας. Παρακαλώ να γραφτεί στα πρακτικά.

Με τη δήλωση αυτή η σύσκεψη έληξε. Ο Θεός σηκώθηκε, τον ξεπροβόδισε μέχρι την πόρτα και τον χαιρέτησε, ευχαριστώντας τον για τη συνεργασία του.

Ο Σύμβουλος έφυγε πολύ συγχυσμένος κι αναστατωμένος. Σε όλη τη διαδρομή του γυρισμού μια απορία τριβέλιζε το μυαλό του. Πώς μπόρεσε ο Θεός να σκεφτεί όλ' αυτά, έστω και γι' αστείο;

Παραλλαγή δεύτερη: Μια αξιοπρεπής τριάδα

Τετάρτη, 24 Δεκεμβρίου του 2137. Η δευτεροβάθμια τριμελής Επιτροπή για την Προστασία της Φύσης, της Διεθνούς Ακαδημίας των Επιστημών, συνεχίζει ακόμη τη συνεδρίασή της. Οι τρεις σεβάσμιες επιστημονικές κορυφές, που συμπτωματικά αποτελούν μια άτυπη εκπροσώπηση των τριών μεγάλων φυλών της γης, μια κι ο ένας τους είναι λευκός, ο άλλος κίτρινος κι ο τρίτος μαύρος, καλούνται να πάρουν την τελική απόφαση πάνω σε μια πρωτοποριακή πρόταση. Την πρόταση αυτή επεξεργάστηκε και υπέβαλε η πρωτοβάθμια πολυμελής Επιτροπή της ίδιας Υπηρεσίας, για τη σωτηρία των σκουληκιών *Blaniulus Guttulatus* που, από κάποια ανεξήγητη ασθένεια, κινδύνευε να εκλείψει από τον πλανήτη. Το σχετικό υπόμνημα εισηγείται να εφαρμοστεί στην περίπτωση των σκουληκιών η νέα μέθοδος της κυματικής μεταλλαγής του άνθρωπου σε άλλο έμβιο είδος. Αυτό σήμαινε ότι ένας άνθρωπος θα έμπαινε σε μια ειδική συσκευή και με ειδική διαδικασία θα προσλάμβανε τη φύση του σκουληκιού, διατηρώντας, βέβαια, την ανθρωπινή του υπόσταση. Η μέθοδος αυτή, που θα εφαρμοζόταν για πρώτη φορά, αποτελούσε την έσχατη λύση για να διερευνηθεί η αιτία της ασθένειας των σκουληκιών και να γίνει, συγχρόνως, η σωστή θεραπεία.

- Ας συνοψίσω με δυο λόγια σε όσα καταλήξαμε μέχρι τώρα, είπε ο ασιάτης Πρόεδρος της δευτεροβάθμιας τριμελούς Επιτροπής.

Ασυναίσθητα τα δύο άλλα μέλη κοιτάζαν το ρολόι. Ήταν 12 μμ.

- Καταλήξαμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η πρόταση γίνεται ομόφωνα δεκτή μετά την ανάκληση της επιφυλάξεως που διατυπώθηκε από μέρος του κ. Σμιθ, είπε ο Πρόεδρος ρίχνοντας τη ματιά του στο λευκό συνάδελφό του.

Ο κ. Σμιθ συμφώνησε με ένα νεύμα.

- Απομένει, κύριοι, να αποφασίσουμε το ποιος θα αναλάβει αυτή την αποστολή.

- Η πρόταση της πρωτοβάθμιας Επιτροπής που δεχτήκαμε μνημονεύει και το πρόσωπο. Δεν απομένει σε μας παρά να την κάνουμε δεκτή στο σύνολό της, είπε ο κ. Μπουγκάλου από την Αφρική.

- Επιτρέψτε μου, κύριε συνάδελφε, να διατυπώσω μια επιφύλαξη στην πρότασή σας, είπε ο Πρόεδρος. Όχι γιατί έχω αμφιβολίες για την επιστημονική κατάρτιση του δόκτορα συναδέλφου που του ανατίθεται αυτή η αποστολή. Ούτε πάλι γιατί αμφισβητώ την εμπιστοσύνη με την οποία τον περιβάλλει η πρωτοβάθμια Επιτροπή ή την κρίση της. Τιμώ και τους δύο. Ωστόσο νομίζω ότι ο απεσταλμένος μας, ενόψει της σοβαρότητας του θέματος, δεν πρέπει να προέρχεται από δευτερεύοντα κλιμάκια. Εκείνος που πρέπει να πάει, είπε τονίζοντας τις λέξεις του, είναι ένας από τους τρεις μας! Το θέμα είναι περισσότερο σοβαρό απ' όσο φαίνεται.

Τα λόγια του διαδέχτηκε μια σιγή γεμάτη νόημα. Είναι η σιγή εκείνη που η λογική του νου κάνει την καρδιά να ντρέπεται να διατυπώσει τη διαφωνία της.

- Κύριοι, πρέπει να αποφασίσουμε, είπε πάλι ο Πρόεδρος, κοιτώντας αυτός πια τούτη τη φορά το ρολόι. Ένας από μας πρέπει να δηλώσει, είπε ρίχνοντας ένα βλέμμα στον κ. Σμιθ.

- Με τιμά η προτίμησή σας, είπε ο κ. Σμιθ. Σας ευχαριστώ. Μην ξεχνάτε όμως ότι είμαι ο μόνος που διατύπωσα επιφύλαξη για το σχέδιο.

- Την οποία όμως αποσύρατε, τον διέκοψε ο Πρόεδρος.

- Άσχετα πάντως απ' αυτό, θα πρέπει να υπογραμμίσω ότι δεν είμαι απόλυτα αποδυσμενός από την πολιτιστική μου κληρονομιά. Πώς να το

κάνουμε κύριε συνάδελφε· δεν συνάδει με το κύρος μου να μπω σ' αυτήν την περιπέτεια. Δεν είναι αξιοπρεπές. Τί θα πουν οι άλλοι, τί θα λέτε σεις, τί θα σκέφτονται κυρίως οι παλιοί μου μαθητές να με βλέπουν να σέρνομαι καταγής; Σταμάτησε για μια στιγμή για να πάρει αναπνοή, κι υστέρα συνέχισε δίνοντας ιδιαίτερο τόνο στη φωνή του. Δεν είχα και δεν έχω καμιά απολύτως αντίρρηση να θυσιαστώ για την επιστήμη. Ωστόσο ο τρόπος αυτής της συγκεκριμένης θυσίας δεν μου ταιριάζει. Ρίχνοντας μια γρήγορη ματιά στον Πρόεδρο, κοίταξε φιλικά τον κ. Μπουγκάλου. Μήπως συμπίπτει ο κύριος συνάδελφος να μην έχει τις ίδιες ψυχολογικές αναστολές με μένα; Φαντάζομαι ότι για τον κόσμο της Αφρικής θα αποτελούσε ιδιαίτερη υπερηφάνεια να αναλάβει την πρωτοποριακή αυτή πρωτοβουλία ένας δικός τους άνθρωπος.

- Σας ευχαριστώ κύριε συνάδελφε για την πρότασή σας. Ιδιαίτερα για το ενδιαφέρον σας προς την ήπειρό μου. Με συγκινεί η σκέψη ότι τέτοια πρωτοποριακά έργα τα εμπιστεύονταν πάντα οι πρόγονοί σας στους δικούς μου προγόνους! Θα μου επιτρέψετε όμως να μη δεχθώ την τιμή αυτή για τον ίδιο ακριβώς λόγο που μου την προτείνετε. Θα πρέπει να κατανοείτε την ευαισθησία μου. Δεν επιθυμώ να ξυπνήσουν στις συνειδήσεις των συνηπειρωτών μου απωθημένες πια στο υποσυνείδητό τους αντιδράσεις φυλετικών διακρίσεων. Είναι θέμα αξιοπρέπειας του χρώματός μου. Και μετά από μια μικρή διακοπή και με τη ματιά του συγκεντρωμένη επίμονα στις σημειώσεις του, συνέχισε. Εφόσον πρέπει ένας από μας να μεταλλαγεί, το πιο φυσικό και ταυτόχρονα το πιο απαλλαγμένο από κάθε υποψία είναι να αναλάβει την πρωτοβουλία αυτή ο Πρόεδρος. Άλλωστε η σχετική πρόταση προέρχεται από τον ίδιο.

- Η πρότασή σας κύριε συνάδελφε είναι λογική, απάντησε αμέσως ο Πρόεδρος. Ίσως είναι πιο σωστό να πω, ότι η πρότασή σας φαίνεται λογική. Και λέω «φαίνεται» γιατί παραγνωρίζετε το γεγονός ότι ο Πρόεδρος δεν είναι μόνο επιστήμων, αλλά και διοικητικός συντονιστής. Κάτω από αυτή την οπτική γωνία είναι κάπως δύσκολο να επωμισθώ και τις δύο αρμοδιότητες. Σιώπησε. Πήρε μια γρήγορη αναπνοή και συνέχισε. Θα μου επιτρέψετε ωστόσο να παρατηρήσω κύριε Μπουγκάλου, ότι όσο κι αν καταλαβαίνω την άποψη που διατυπώσατε σχετικά με τον κίνδυνο αναβίωσης φυλετικών διακρίσεων, δεν παύω να την θεωρώ ανυπόστατη. Στηρίζεται σ' ένα τόσο μακρινό και οριστικά ξεπερασμένο παρελθόν! Δεν υπάρχει, λοιπόν, για σας θέμα αξιοπρέπειας. Αντίθετα θέμα αξιοπρέπειας, θα έλεγα ότι υπάρχει από την πλευρά τη δική μου. Και υπάρχει σαφώς από τη στιγμή που σεις θέτετε τέτοιο θέμα, έστω κι αν είναι εντελώς ανυπόστατο. Η κίτρινη φυλή είναι, όπως ξέρετε, τρομερά ευαίσθητη. Τί θα έλεγαν αν δεχόμουν να αναλάβω εγώ το εγχείρημα αυτό μετά από τη δική σας άρνηση;

Η συνεδρίαση έφτασε σε αδιέξοδο. Διαγραφόταν βάσιμα ο κίνδυνος να μη γίνει τίποτε. Τα σκουλήκια δε θα σώζονταν, θα σωζόταν όμως η αξιοπρέπεια. Κι αυτό δεν ήταν λίγο! Το πράγμα οδηγείτο σε αναβολή λήψης αποφάσεως για... συγκέντρωση περισσότερων στοιχείων.

Όταν όμως ένα μέλος της τριμελούς Επιτροπής παρατήρησε ότι θα χτυπήσει άσχημα η τέτοια αιτιολόγηση της αναβολής, ο κ. Σμιθ βρήκε τη δικαιολογία.

- Μα τέλος πάντων έχουμε κι άλλες υποχρεώσεις. Ας μη ξεχνούν ότι αύριο ξημερώνουν Χριστούγεννα. Θέλουμε να τα γιορτάσουμε κι εμείς.

Την ευθύνη για τη δήλωση στους δημοσιογράφους που περίμεναν την ανέλαβε ευχαρίστως ο κ. Σμιθ. Ήταν άλλωστε ο πιο καλός χριστιανός από την τριανδρία.

Παραλλαγή τρίτη: Ο αρχιμηχανικός κι ο χειριστής

Πρόσφατα η ελληνική Ανώνυμη Βιομηχανική Εταιρία «ΚΟΣΜΟΣ» αγόρασε από την ιαπωνική Φίρμα «SORA» μια ηλεκτρονική μηχανή «τελευταίου τύπου και υψηλής τεχνολογίας». Ιάπωνες μηχανικοί την συναρμολόγησαν και την έθεσαν σε δοκιμαστική λειτουργία. Παράλληλα εκπαίδευσαν τον Έλληνα χειριστή της.

Τα εγκαίνια της λειτουργίας της μηχανής θα άρχιζαν σε λίγο με επισημότητα. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας παρίστατο σε απαρτία.

- Πρέπει να είμαστε πολύ περήφανοι, είπε με καμάρι ο Διευθύνων Σύμβουλος στα άλλα μέλη, για το νέο απόκτημα της Εταιρίας μας.

- Είναι το πιο τέλειο και το πιο ακριβό απ' όλα τα άλλα μηχανήματα του εργοστασίου μας, βιάστηκε να συμπληρώσει ο Γενικός Διευθυντής. Η φίρμα «Ουρανός», αυτή, κύριοι μου, είναι η σημασία του γιαπωνέζικου ονόματος «SORA», μας έδωσε ό,τι καλύτερο είχε...

Ο Διευθύνων Σύμβουλος, χωρίς να δώσει σημασία, σηκώθηκε για να προϋπαντήσει τον ιερέα που ερχόταν, κόβοντας έτσι τη διάθεση του Γενικού να συνεχίσει.

Η πρόσκληση του ιερέα ήταν απαίτηση του Συμβούλου. Ήταν άραγε το υψηλό κόστος της μηχανής που τον παρακίνησε να ζητήσει τη θεία βοήθεια; Κανείς δεν ξέρει. Ωστόσο εκείνο που έγινε γνωστό είναι ότι ο Σύμβουλος ζήτησε με επιμονή, και με την πρόφαση να δοθεί περισσότερος εορταστικός τόνος, να αρχίσει η τελετή με αγιασμό.

Σαν τέλειωσε ο ιερέας το καθήκον του, άρχισαν οι συνηθισμένοι λόγοι. Απ' όλες τις πλευρές τονίστηκε η σημασία της μηχανής και οι μεγάλες ελπίδες που εναποθέτουν σ' αυτή. Παρουσίασαν ύστερα στο κοινό τον Έλληνα χειριστή της μηχανής μηχανικό Αδάμ Κοσμόπουλο, πλέκοντάς του, μάλιστα, το εγκώμιο για την τεχνική του κατάρτιση. Την ώρα εκείνη ο προϊστάμενος από τους Ιάπωνες μηχανικούς παρέδωσε με επισημότητα στον Έλληνα χειριστή ένα χρυσόδετο βιβλίο με τις οδηγίες χρήσεως της μηχανής. Στο σύντομο λογύδριό του επέστησε την προσοχή του μηχανικού Κοσμόπουλου στην υποχρέωση που είχε να τηρεί με σχολαστικότητα τις οδηγίες του βιβλίου. Τέλος ο Πρόεδρος του Δ.Σ., με την υπόδειξη του χειριστή, έβαλε σε κίνηση τη μηχανή. Άνοιξαν σαμπάνιες και ακολούθησε πλούσιος μπουφές.

Τον πρώτο καιρό το μηχάνημα λειτουργούσε άψογα. Ωστόσο ο απόλυτος αυτοματισμός του γέμιζε το χειριστή του ανία. Η αναδουλειά έκανε να ξυπνήσει μέσα του το ελληνικό δαιμόνιο, που τον παρακινούσε να βρει νέο τρόπο για να κάνει το μηχάνημα περισσότερο αποδοτικό. Φαντάστηκε μάλιστα, ότι η μοναδική απαγόρευση που περιείχε το βιβλίο οδηγιών, ήταν λίγο-πολύ επίτηδες βαλμένη από τους Ιάπωνες για να παραμένουν οι μηχανές αυτές που πουλάνε στους ξένους, σε χαμηλότερη απόδοση, ώστε να μη μπορούν να τους ανταγωνίζονται. Τί λόγο θα' χε, άλλωστε, σκέφτηκε ο μηχανικός Κοσμόπουλος, να του επιστήσει ο Ιάπωνας τόσο επίσημα την προσοχή στο να τηρεί με θρησκευτική ευλάβεια τις Οδηγίες, αντί να του παραδώσει απλά και ιδιαίτερα το βιβλίο; Πώς δεν το' χε σκεφτεί από την αρχή! Οπωσδήποτε η συμπεριφορά αυτή έκρυβε κάτι το ύποπτο!

Έτσι το μοιραίο λάθος έγινε.

Η μηχανή βέβαια δεν έπαψε να λειτουργεί. Αλλά όχι πια όπως πρώτα. Δεν χρειάζεται να ειπωθεί ότι η ευθύνη της δυσλειτουργίας της ρίχτηκε από το χειριστή στους Ιάπωνες.

- Αυτοί φταίνε για το λάθος.
- Ένας λόγος παραπάνω να έρθουν να τη διορθώσουν, είπε τότε ο Γενικός.

- Κι εγώ γιατί είμαι εδώ; απάντησε με αυτοπεποίθηση ο χειριστής. Για μένα προσωπικά είναι θέμα φιλότιμου.

Και το ελληνικό δαιμόνιο έκαμε πάλι το θαύμα του. Ο Γενικός πείστηκε να μη γράψει στην Ιαπωνία.

Ωστόσο οι μέρες περνούσαν και η μηχανή αντί να διορθώνεται πήγαινε χειρότερα. Σε νέα παρατήρηση του Γενικού ο Κοσμόπουλος απάντησε ότι η επιδιόρθωση της μηχανής είναι θέμα ήμερων.

Ο τόνος όμως της φωνής του είχε χάσει την προηγούμενη πειστικότητα. Ο λόγος αυτός οδήγησε το Γενικό να γράψει στην Ιαπωνία. Οι Ιάπωνες με τη σειρά τους ειδοποίησαν την Αντιπροσωπεία τους στην Ελλάδα. Σαν εμφανίστηκαν οι εδώ μηχανικοί στο εργοστάσιο, ο χειριστής μας ένιωσε πολύ θυγμένος και τους έδιωξε. Ωστόσο μετά την αναφορά που πήρε η ιαπωνική φίρμα από την Αντιπροσωπεία έδωσε εντολή να πάνε πάλι στο εργοστάσιο. Τους δηλώθηκε μάλιστα ότι το θέμα της συγκεκριμένης μηχανής την ενδιαφέρει ιδιαίτερα.

Στη νέα απόπειρά τους οι μηχανικοί πέτυχαν να επιθεωρήσουν τη μηχανή, παρ' όλες τις διαμαρτυρίες του χειριστή. Ωστόσο το κακό είχε τόσο προχωρήσει ώστε ξεπερνούσε τις δυνατότητες των μηχανικών της Αντιπροσωπείας.

Στο μεταξύ το θέμα μηχανή απασχολούσε έντονα τη Φίρμα «SORA». Ήταν η πιο μελετημένη και η πιο τέλεια δημιουργία της. Η κατάσταση που διαμορφώθηκε δεν έπρεπε να παραταθεί. Έτσι, σαν πήραν από την Αντιπροσωπεία τους την πληροφορία ότι απέτυχαν να διορθώσουν τη μηχανή, αποφάσισαν να στείλουν στην Ελλάδα τον αρχιμηχανικό της Φίρμας, ο οποίος, κατά σύμπτωση, ήταν ο ίδιος που σχεδίασε τη μηχανή.

Ο Κοσμόπουλος σαν το πληροφορήθηκε χολώθηκε φοβερά. Ένιωθε τον εαυτό του να θίγεται αφάνταστα από την πρωτοβουλία αυτή. Σ' αυτό συντέλεσε και το γεγονός ότι, κατά παράδοξο τρόπο, είχε αρχίσει πια να θεωρεί τη μηχανή σαν κάτι απόλυτα δικό του. Είχε μάλιστα στο μεταξύ αναπτύξει και τη θεωρία ότι το πάθημά της δεν ήταν λάθος, άλλα αποτελούσε το σωστό τρόπο λειτουργίας της. Και απαιτούσε να αναπροσαρμοσθεί ολόκληρη η παραγωγή του εργοστασίου με βάση το νέο τρόπο λειτουργίας της μηχανής.

Έτσι έκανε το παν για να απομακρύνει τον αρχιμηχανικό. Μέσα στην απόγνωσή του, μάλιστα, αποπειράθηκε με πονηριές ή υποσχέσεις να τον πάρει με το μέρος του και να τον κάνει να παρατήσει την αποστολή του.

Τελικά, όμως ο αρχιμηχανικός δεν πρόδωσε την αποστολή του. Η αγάπη του για το δημιούργημά του και ο πόνος του να βλέπει την υπέροχη αυτή μηχανή να λειτουργεί διαφορετικά από τον προορισμό της και τις δομικές της προδιαγραφές ήταν τόσο ισχυρός, που κανένα εμπόδιο δε στάθηκε ικανό να τον αναχαιτίσει. Έτσι διόρθωσε τη βλάβη κι επανέφερε τη μηχανή στο σωστό ρυθμό λειτουργίας της.

Το αστυνομικό δελτίο των πρωινών εφημερίδων της επόμενης ημέρας έγραφε με μεγάλα γράμματα για την ανεξήγητη δολοφονία του αρχιμηχανικού της Φίρμας «SORA» και την αυτοκτονία του μηχανικού Κοσμόπουλου της ΑΒΕ «ΚΟΣΜΟΣ». Αν υπήρχε συσχετισμός στα δύο αυτά συμβάντα δε στάθηκε δυνατό, σύμφωνα με το δελτίο, να εξακριβωθεί ακόμη. Η δήλωση πάντως του αυτόχειρα, στο σημείωμα που άφησε, ότι «πεθαίνω γιατί εθίγη η αξιοπρέπειά μου», αποτελεί επί του παρόντος το μόνο στοιχείο για τη διαλεύκανση της υποθέσεως.

**«Μιά θεία Γέννηση γιορτάζουμε
στή Βηθλεέμ και στήν ψυχή μας»
και σ̄ας εὐχόμαστε:
«αἰώνια μέσα μας Χριστούγεννα»
κι εὐλογημένη ἡ νέα χρονιά!**